

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

pligtelser på så afgørende områder, som der her er tale om, uden at befolkningen ved et valg har taget stilling til, om man billiger og vil godkende en sådan udvidelse?

Vi gør i det hele taget ikke, som det ærede medlem hr. Hans Hedtoft har villet antyde, spørgsmålet om vor udenrigspolitiske stilling til et spørgsmål om penge, men det ville være urealistisk og uvirkeligt at se bort fra, at det danske forsvars opbygning også er et spørgsmål, der har betydning for det danske folks sociale og økonomiske stilling.

Den højtærede udenrigsminister gav i sin tale i går udtryk for, at de sidste års udvikling under Atlantpagten har skabt tryk og tillid i det danske folk. Hvis ministeren virkelig mener, hvad han siger — og det har jeg ingen grund til at tro at han ikke gør —, vidner det om, at den højtærede minister kun har ringe kendskab til det danske folks tankegang. Selv den højtærede finansminister giver ved lejlighed udtryk for store betænkeligheder. Jeg tror, at det, som behersker sind og tanker hos den overvejende del af det danske folk i dag, er det modsatte af det, ministeren mener. Det er utryghed og usikkerhed overfor verdenspolitikken og Danmarks placering i denne politik, frygten for, at Danmark som deltager i den store militæralliance er kommet ind i forpligtelser og ind i en risiko, som slet ingen kan overse.

Den ligger dybt, denne frygt, i mange borgeres sind. De har et bestemt indtryk af, det store tal af den danske befolkning, at når de vigtige og afgørende beslutninger træffes, er Danmarks indfyldelse kun ringe, men risikoen og forpligtelserne, der følger af disse beslutninger, er vi på lige fod med de store lande med at bære. Og hvem kan så blot antydningvis sige noget om, hvad der vil ske i verdenspolitikken i den nærmeste tid? Et og andet kunne tyde på, at ved den nu påbegyndte generalforsamling i De Forenede Nationer kan der ske betydningsfulde ting med hensyn til Koreakrigens afslutning og andet vigtigt, som kunne følge deraf. Fornylig så jeg, at i Tyskland, hos de ledende tyske politikere i Bonn, er en nyorientering i forholdet overfor Rusland til drøftelse. Om det er overfladekrusninger eller mere realitetsbetonet, vil vel snart vise sig, men jeg tror, man gør klogt i at indstille sig på, at overraskelser både på godt og på ondt kan komme til at foreligge i den nærmeste tid.

Men faren over alle farer er krigsmentaliteten, som overalt i verden er ved at påvirke menneskesindene. Tolerance og menneskelighed, demokratiets vigtigste grundpiller, trænges i denne tid i baggrunden og har trange kår. Derfor må alle vi, som mener, at demokratiet er den eneste værdige form for frie mennesker at leve under, være på vagt overfor denne ulykkelige udvikling. Med oprustningen følger ikke alene fattigdom og nød for talløse millioner af mennesker i verden, men i oprustningens kølvand følger tillige en forræelse af menneskesindene, som nedbryder de mest værdifulde karakteregenskaber i folkene, og som forringer livskraften og styrken i de demokratiske lande.

Viggo Starcke: Det var ganske hyggeligt at høre det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) tale — gamle toner fra den politiske klunketid —, Chamberlains tale fra München!

Jeg vil gerne minde om, at ved slutningen af den sidste krig stod general Eisenhower i spidsen for de vestallierede overfor valget mellem, om han skulle lade sin venstre fløj rykke direkte mod Berlin, eller om han skulle lade den rykke mod nord for at forhindre, at Russerne besatte Danmark. Fornylig har general Eisenhower oplyst, at han stod overfor dette valg. Han valgte at lade Montgomery og general Ridgway svinge nord på, og det var på høje tid. Russerne rykkede hastigt frem langs Østersøens kyst, de nåede helt frem til Holsten, ligesom de bombarderede og besatte Bornholm. Så nær var Danmark ved at lide den samme skæbne som de baltiske stater fra det sydlige Finland og helt over til Holstens grænser.

Alle i Danmark ved, at Danmark i hine tidlige majdage i 1945 blev frelst fra den tyske besættelse, men det er endnu ikke gået op for alle, at Danmark samtidig blev frelst fra den russiske besættelse, at Danmark ved de allieredes våbens indsats bevarede sin frihed, og at disse allierede samtidig gav det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) frihed og ret til at bide dem i benene.

Foruden det russiske folk selv har 12 europæiske nationer fået den skæbne at blive undertrykt af kommunisten; det østlige og sydlige Finland, Estland, Letland, Litauen, Tjecoslovakiet, Polen, Østtyskland, Rumænien, Bulgarien, Ungarn, Albanien, dele af Østrig